

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument s plenarne sjednice

A7-0297/2013

24.9.2013

IZVJEŠĆE

Za cjelovitu ribarstvenu strategiju EU-a u pacifičkoj regiji
(2012/2235(INI))

Odbor za ribarstvo

Izvjestiteljica: Carmen Fraga Estévez

PR_INI

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
EXPLANATORY STATEMENT	11
OPINION OF THE COMMITTEE ON DEVELOPMENT	16
REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU.....	19

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

Za cjelovitu ribarstvenu strategiju EU-a u pacifičkoj regiji (2012/2235(INI(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora od 10. prosinca 1982.,
- uzimajući u obzir rezolucije Generalne skupštine Ujedinjenih naroda o ribarstvu, posebno stavak 157. Rezolucije br. 66/68 o obvezama razvijenih država prema najslabije razvijenim državama i malim otočkim državama u razvoju,
- uzimajući u obzir Sporazum iz 1995. o provedbi odredbi Konvencije UN-a o pravu mora od 10. prosinca 1982. u vezi s očuvanjem pograničnih ribljih naselja i vrlo migratornih ribljih stokova i upravljanjem njima,
- uzimajući u obzir međunarodni akcijski plan Organizacije za hranu i poljoprivredu (FAO) za upravljanje ribolovnim kapacitetima, koji je u studenom 2000. potvrdilo Vijeće FAO-a (međunarodni akcijski plan za kapacitete),
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1005/2008 od 29. rujna 2008. o uspostavi sustava Zajednice za sprečavanje, suzbijanje i zaustavljanje nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova¹,
- uzimajući u obzir sporazum o mjerama države luke za sprečavanje, suzbijanje i zaustavljanje nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova, koji je odobrila Konferencija FAO-a na svojem 36. zasjedanju 22. studenoga 2009.,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 22. studenog 2012. o vanjskoj dimenziji zajedničke ribarstvene politike²,
- uzimajući u obzir zajedničku Komunikaciju Komisije upućenu Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija od 21. listopada 2012. naslovljenu „Ususret obnovljenom partnerstvu za razvoj između EU-a i Pacifika"³,

¹ SL L 286, 29.10.2008., str. 1.

² Usvojeni tekstovi, P7_TA(2012)0461.

³ JOIN (2012)0006.

- uzimajući u obzir Konvenciju o očuvanju vrlo migratornih ribljih stokova i upravljanju njima u zapadnom i središnjem Tihom oceanu, u kojoj je EU ugovorna strana od 25. siječnja 2005. u skladu s Odlukom Vijeća 2005/75/EZ¹,
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2006/539/EZ od 22. svibnja 2006. o zaključivanju Konvencije za jačanje Međuameričke komisije za tropsku tunu osnovane Konvencijom iz 1949. između Sjedinjenih Američkih Država i Republike Kostarike ² u ime Europske zajednice,
- uzimajući u obzir Konvenciju o očuvanju ribolovnih resursa i upravljanju njima na otvorenom moru u južnom Tihom oceanu³, koja je odobrena u ime Europske unije u skladu s Odlukom Vijeća 2012/130/EU⁴, i kojom se stvara Regionalna organizacija za upravljanje ribarstvom u južnom Tihom oceanu,
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2011/144/EU od 15. veljače 2011. o sklapanju Privremenog sporazuma o partnerstvu između Europske zajednice s jedne strane i pacifičkih država s druge⁵,
- uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu afričkih, karipskih i pacifičkih država (AKP) s jedne strane i Europske zajednice i njezinih država članica s druge potpisani 23. lipnja 2000.⁶ u Cotonouu (Sporazum iz Cotonoua),
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 215/2008 od 18. veljače 2008. o Financijskoj uredbi primjenjivoj na deseti Europski fond za razvoj⁷,
- uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu između Europske zajednice i Saveznih Država Mikronezije o ribolovu u Saveznim Državama Mikronezije⁸,
- uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu u sektoru ribarstva između Europske zajednice, s jedne strane i Republike Kiribati s druge⁹,
- uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu u sektoru ribarstva između Europske unije i Salomonovih Otoka¹⁰,

¹ SL L 32, 4.2.2005., str. 1.

² SL L 224, 16.8.2006., str. 22.

³ SL L 67, 6.3.2012., str. 3.

⁴ SL L 67, 6.3.2012., str. 1.

⁵ SL L 060, 5.3.2011., str. 2.

⁶ (2000/483/EZ) SL L 317 od 15.12.2000, str. 3.

⁷ SL L 78, 19.3.2008., str. 1.

⁸ SL L 151, 6.6.2006.

⁹ SL L 205, 7.8.2007., str. 3.

¹⁰ SL L 190, 22.7.2010., str. 3.

- uzimajući u obzir Odluku Komisije od 15. studenog 2012. o slanju službene obavijesti trećim zemljama kako Komisija smatra mogućim da se one odrede kao zemlje koje nisu spremne na suradnju u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1005/2008 o uspostavi sustava Zajednice za sprečavanje, suzbijanje i zaustavljanje nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova¹ ,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ribarstvo i mišljenje Odbora za razvoj (A7-0297/2013),
- A. budući da bi se, u svrhu provedbe dosljednosti politike za razvoj, one politike EU-a koje utječu na ribarstvo u Tihom oceanu, tj. politike ribarstva, trgovine i razvoja, trebale provesti tako da se osigura njihov doprinos ostvarenju ciljeva održivog razvoja ribarstva koje utvrđuju pacifičke zemlje AKP-a; budući da bi se taj pristup trebao uključiti u iduće obnavljanje Sporazuma iz Cotonoua ili u instrumente koji bi mogli naslijediti navedeni Sporazum;
- B. budući da EU mora tražiti dosljednost politike za razvoj na osnovi članka 208. stavka 1. UFEU-a, prema kojem „Unija uzima u obzir ciljeve razvojne suradnje u politikama koje provodi, a koje bi mogle utjecati na zemlje u razvoju”;
- C. budući da je EU nakon Australije drugi najveći donator u toj regiji i pomoći nudi preko Europskog fonda za razvoj i budući da je, unatoč tome što su ribarstveni resursi glavni izvor bogatstva pacifičkih zemalja AKP-a i jedini izvor koji im je svima zajednički i unatoč tome što su zemlje zapadnog i središnjeg Tihog oceana opetovano izrazile svoju namjeru da lov na tunu učine glavnim pokretačem društvenog i gospodarskog razvoja regije, samo 2,3% pomoći iz desetog Europskog fonda za razvoj namijenjen aktivnostima povezanim s ribarstvom;
- D. budući da bi bilateralnim i multilateralnim trgovinskim sporazumima o kojima EU pregovara trebale prethoditi ocjene učinka, posebno u pogledu očuvanja živilih morskih resursa i posljedica tih sporazuma za lokalno stanovništvo; budući da bi se bilateralni i multilateralni sporazumi trebali voditi zaključcima tih procjena učinka;
- E. budući da u trenutačnim pregovorima o Sporazumu o gospodarskom partnerstvu (SGP) između EU-a i pacifičkih zemalja AKP-a s ciljem prilagođavanja općeg sustava povlastica iz Sporazuma iz Cotonoua pravilniku Svjetske trgovinske organizacije, roblji proizvodi imaju ključnu ulogu pri pristupu europskim tržištima i resursima te dobrom upravljanju ribarstvom s ciljem postizanja održivog razvoja;
- F. budući da treba biti oprezan u vezi s opasnošću koju predstavlja odstupanje od pravila iz članka 6. stavka 6. Protokola II. o pravilima o podrijetlu priloženim privremenom sporazumu o partnerstvu između Europske zajednice i pacifičkih zemalja i riziku koji vodi

¹ SL C 354, 17.11.2012., str. 1.

prema nepoštenom tržišnom natjecanju na europskom tržištu ribljih proizvoda;

- G. budući da Europsku uniju zanima razvijanje odnosa i suradnje s tom pacifičkom regijom kako bi se ostvario razvojni cilj, pri čemu se kao temelj uzimaju očuvanje ribolovnih resursa, promicanje održivog razvoja ribarstva i povećanje transparentnosti pri upravljanju ribolovom;
- H. budući da se gotovo polovica svjetskog ulova tune ostvaruje u morima zapadnog i središnjeg Tihog oceana, od čega 80 % u ekskluzivnim ekonomskim zonama otočnih država, a samo 20 % u međunarodnim vodama;
- I. budući da najnovije ocjene stokova koje je 2012. proveo znanstveni odbor Komisije za ribarstvo zapadnog i središnjeg Tihog oceana ukazuju da nije došlo do pretjeranog izlova tunja prugavca (*Katsuwonus pelamis*) niti žutoperajne tune (*Thunnus albacares*) u području njezine nadležnosti, već ukazuju na pretjerani izlov velikoke tune (*Thunnus obesus*); budući da je veoma zabrinjavajuća smrtnost mlade velikoke tune kod ribolova plivaricama, posebno onog koji je povezan s napravama za okupljanje ribe;
- J. budući da, iako je došlo do blagog poboljšanja u nadzoru, pregledima i praćenju Tihog oceana, sve veći broj plivarica, većinom iz azijskih i otočnih država, veći ribolovni napor i nezakoniti ribolov ugrožavaju održivost resursa u regiji;
- K. budući da bi pristup EU-a u području ribarstva u Tihom oceanu trebao aktivno podupirati regionalne napore za suočavanje s prekapacitiranošću i poboljšanje upravljanja ribarstvom;
- L. budući da postoji tradicija regionalnih agencija i struktura za upravljanje lovom na tunu, kao što su Agencija za ribarstvo Forum pacifičkih otoka (FFA) i podregionalna organizacija potpisnica Sporazuma iz Naurua;
- M. budući da sustav ribolovnih dana po plovilu (Vessel Day Scheme), koji su 2008. uvele potpisnice sporazuma iz Naurua kao pokušaj upravljanja pristupom svojim vodama, ograničava ribolovni napor u tim vodama i maksimalno povećava koristi od ribolova za male pacifičke otočke države u razvoju;
- N. budući da je prekomjerni napor potpisnica stvaran i u okviru Komisije za ribarstvo zapadnog i središnjeg Pacifika vode se rasprave o novim mjerama za očuvanje i upravljanje za naredne godine, kojima se rješava pitanje ograničenja napora;
- O. budući da su Sjedinjene Države 1988. potpisale multilateralni sporazum s državama zapadnog i središnjeg Tihog oceana te se navedenim sporazumom, o kojemu se trenutačno ponovno pregovara, jamči pristup oko 20 % ribolovnih dana u regiji;
- P. budući da sustav ribolovnih dana po plovilu (Vessel Day Scheme) treba biti potpuno transparentan, a njegove odredbe poboljšane i provedene u svim članicama, kako bi se

ispunili ciljevi i osigurala potpuna usklađenost mjera koje se poduzimaju u ekskluzivnim ekonomskim zonama i na otvorenom moru;

- Q. budući da se u idućim godinama očekuje značajan porast troškova pristupa za flote duge plovidbe i s obzirom na to da su one važan izvor prihoda za države u tom području; budući da je na godišnjoj sjednici potpisnica sporazuma iz Naurua odlučeno da će cijena ribolovnog dana za 2014. iznositi najmanje USD 6 000;
- R. budući da se sporazumi o partnerstvu u sektoru ribarstva koje je potpisao EU, uključujući one sa zemljama pacifičkog područja, tradicionalno temelje na ograničenju broja plovila s okvirnom naznakom referentne tonaže, što je dovelo do odstupanja s obzirom na to da su zemlje potpisnice sporazuma iz Naurua uvele sustav ribolovnih dana po plovilu i s obzirom na njihovu želju da taj sustav primijene na sporazume o partnerstvu s EU-om;
- S. budući da se dobro osmišljenim i pravilno provedenim sustavom ribolovnih dana po plovilu mogu osigurati sredstva za sprečavanje daljnog povećanja napora u regiji;
- T. budući da je u odnosima s trećim zemljama EU uspostavio suradnju i sukladnost u području nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova kao preduvjet za sklapanje sporazuma o partnerstvu u sektoru ribarstva; budući da člankom 38. stavkom 9. Uredbe (EZ) br. 1005/2008 o borbi protiv nezakonitog, neprijavljenog, i nereguliranog ribolova utvrđuje da Komisija ne smije početi pregovore sa zemljama koje ne surađuju u tom pogledu kako bi sklopila sporazume o partnerstvu;
- U. budući da bi sporazumi o gospodarskom partnerstvu trebali uključivati posebnu uputu za provedbu Uredbe o nezakonitom, neprijavljenom i nereguliranom ribolovu, umjesto općenite napomene o nužnosti borbe protiv njega te se ne bi se smjeli sklapati s trećim zemljama za koje je utvrđeno da „ne surađuju“;
- V. budući da je Komisija u svojoj Odluci od 15. studenog 2012. imenovala, među ostalim, Fidži i Vanuatu kao moguće zemlje koje ne surađuju u skladu s Uredbom o nezakonitom, neprijavljenom i nereguliranom ribolovu zbog toga što nemaju mjere za odvraćanje i kazne za plovila pod njihovim zastavama koja se bave nezakonitim, neprijavljenim i nereguliranim ribolovom te zbog toga što nisu provele preporuke regionalnih ribarskih organizacija;
- W. budući da se, povjesno gledano, ribolovne aktivnosti flote plivarica iz Zajednice provode uglavnom u središnjem Tihom oceanu, u međunarodnim vodama i u ekskluzivnoj ekonomskoj zoni Kiribatija, te na osnovi sporazuma u privatnom sektoru u ekskluzivnim ekonomskim zonama Tuvalu, Tokelaua i Naurua;
- X. budući da je, međutim, osim s Kiribatijem, EU s određenim zemljama zapadnog Tihog oceana bezuspješno pregovarao o sporazumima o partnerstvu u sektoru ribarstva, koji ne proizvode učinke s obzirom na to da Sporazum sa Saveznim Državama Mikronezije nije ratificirao njihov parlament i na to da su pregovori za obnavljanje Sporazuma sa

Salomonovim Otocima zamrznuti od 2012.

- Y. budući da je Europska komisija dovršila prethodne ocjene s Cookovim otocima i Tuvaluom s ciljem započinjanja pregovora o ribolovnim sporazumima s tim zemljama i budući da su potpisani odgovarajući memorandumi o suglasnosti, koji su preduvjet za traženje pregovaračkih mandata od Vijeća;
- Z. budući da Europska služba za vanjsko djelovanje u svom izaslanstvu na Fidžiju dosad nije imala dovoljno zaposlenih koji bi bili nadležni za pitanja ribarstva;

OPĆA STRATEGIJA

1. poziva Komisiju da osigura dosljednost svih politika Zajednice koje se koriste u pacifičkoj regiji, kako se zahtijeva člankom 208. UFEU-a, posebno ribarstvene, trgovinske i razvojne politike, te da pojača moguće sinergije kako bi se postigao multiplikacijski učinak i povećale koristi za države pacifičke regije i za države članice EU-a, da promiče međunarodnu dimenziju, ojača stratešku prisutnost EU-a, da poveća prepoznatljivost EU-a u zapadnom i središnjem Tihom oceanu i doprinese održivom iskorištavanju resursa Tihog oceana;
2. smatra da bi ribarstvena strategija u budućim odnosima s pacifičkim državama AKP-a, nakon Cotonoua, trebala biti usredotočena na regionalni pristup kojim bi se ojačao položaj i uloga EU-a u području zapadnog i središnjeg Tihog oceana;
3. poziva Komisiju da osigura da će se ta strategija poštovati u 11. Europskom fondu za razvoj, kao i mogućnost povećanja postotka sektorske pomoći za zadovoljavanje potreba ribarskih zajednica (uključujući povećanje njihovog doprinosa lokalnoj sigurnosti hrane), razvoj ribarstvene infrastrukture za lokalni istovar i preradu ulova, s obzirom na to da je ribarstvo jedno od glavnih gospodarskih resursa te regije;
4. pozdravlja nedavno zapošljavanje dodatnog osoblja u izaslanstvu EU-a na Fidžiju koje će prvenstveno biti posvećeno pitanjima ribarstva, i nada se da će to pomoći uspostavljanju trajne i posebne veze sa zemljama te regije u području ribarstva;
5. poziva također na bolje usklađivanje i dopunjavanje s drugim subjektima u regiji u području razvojne pomoći u skladu sa sporazumom iz Cairnsa iz kolovoza 2009.; pozdravlja održavanje drugog ministarskog sastanka između EU-a i foruma pacifičkih otoka čime se jača politički dijalog između EU-a i Pacifika, posebno u području ribarstva i razvoja, te na taj način osigurava veću učinkovitost mjera koje su u tom području poduzele EU i zemlje u regiji;
6. naglašava da flote koje djeluju na otvorenom moru trebaju u suradnji s pacifičkim zemljama doprinijeti smanjenju ribolovnog pritiska na stokove tropске tune, uključujući značajnim smanjenjem razine smrtnosti mlade velikooke tune čiji stok ima veliko gospodarsko značenje za regiju i koji je trenutačno pretjerano izlovljen;

RIBARSTVENA STRATEGIJA

A. Kratkoročno:

7. naglašava važnost oblikovanja ribarstvene strategije za zapadni i središnji Tih ocean zbog važnosti sa stajališta ribarstva i njezine koristi za flotu Unije, tržište EU-a i industriju EU-a za preradu ribe te zbog osiguravanja pravne sigurnosti za plovila koja ondje love;
8. primjećuje da strategija EU-a za pristup resursima u ekskluzivnim ekonomskim zonama zemalja regije preko sporazuma o partnerstvu u sektoru ribarstva nije bila uspješna, osim u slučaju Kiribatija, te smatra da je za obnavljanje i utvrđivanje sporazuma potreban novi okvir za uske i korisne odnose između uključenih strana;
9. smatra da jedan dio problema proizlazi iz činjenice da je EU bezuspješno pregovarao o sporazumima sa zemljama zapadnog Tihog oceana, gdje su ekskluzivne ekonomске zone Salomonovih Otoka i Saveznih Država Mikronezije, umjesto da se usredotočio na središnji Tih ocean, na koji je tradicionalno usredotočeno djelovanje flote plivarica iz Zajednice;
10. toplo pozdravlja činjenicu da je Europska komisija dovršila prethodne ocjene Cookovih otoka i Tuvalu s ciljem započinjanja pregovora o sporazumima o partnerstvu u sektoru ribarstva s tim zemljama i da je potpisala odgovarajuće memorandume o suglasnosti, koji su preduvjet za traženje pregovaračkih mandata od Vijeća;
11. smatra da je ovaj novi način pregovaranja bolje usklađen s regionalnim pristupom koji Parlament opetovano traži, pogotovo u vezi s ribolovom vrlo migratornih vrsta; poziva Komisiju da osigura sukladnost s odredbama Komisije za ribarstvo zapadnog i središnjeg Pacifika u slučaju pregovora s potpisnicama Sporazuma iz Naurua i drugih pacifičkih zemalja AKP-a;
12. smatra da bi pristup EU-a Tihom oceanu trebao pomoći državama u razvoju, a posebno malim otočnim državama u razvoju, u njihovim naporima da osiguraju veći udio u koristi od održivog iskorištavanja pograničnih ribljih naselja i vrlo migratornih ribljih stokova te da doprinesu povećaju regionalnih napora za održivo očuvanje ribarstva i upravljanje njime za stokove za koje na to poziva revizijska konferencija Sporazuma UN-a o ribljim stokovima;
13. izražava zabrinutost zbog postojanja nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova u tom području te, iako priznaje da je bilo izvjesnih poboljšanja u upravljanju ribarstvom, smatra da je taj napredak još uvijek nedovoljan, pogotovo u vezi s uvođenjem osnovnih instrumenata za borbu protiv nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova;
14. poziva Komisiju da u odredbe sporazuma o gospodarskom partnerstvu o kojima pregovara s pacifičkim zemljama uključi izričito pozivanje na Uredbu (EZ) br. 1005/2008 o nezakonitom, neprijavljenom i nereguliranom ribolovu;

15. poziva države AKP-a da i dalje aktivno sudjeluju u regionalnim organizacijama za upravljanje ribarstvom te da svoje organizacije civilnog društva te društvene i stručne organizacije redovno obavještavaju o odlukama povezanim s ribarstvom;

B. Srednjoročno i dugoročno:

16. poziva Komisiju da predviđi mogućnost uspostavljanja dugoročnije strategije za pristup flote EU-a resursima u ekskluzivnim ekonomskim zonama zemalja iz te regije, koja bi se temeljila na regionalnom okvirnom sporazumu između Europske unije i zemalja zapadnog i središnjeg Tihog oceana, a što bi se postiglo u pregovorima s FFA-om i temeljilo bi se na sljedećim aspektima:

- a) sporazumom bi se trebali odrediti detalji pristupa za flotu EU-a koji bi poslijе bili konkretno oblikovani u bilateralnim sporazumima o partnerstvu u sektoru ribarstva s dotičnim zemljama;
- b) uspostavljanje transparentnog sustava upravljanja koji bi posebno omogućio borbu protiv nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova te kojim bi se utvrdili instrumenti koji bi se trebali primijeniti, uključujući Sporazum o mjerama države luke;
- c) sporazum bi se trebao temeljiti na sustavu ribolovnih dana po plovilu, pod uvjetom da se donesu mјere za osiguravanje njegove transparentnosti, povećanje njegove učinkovitosti, mјere koje će relevantne strane provoditi i kojima će se osigurati usklađenost s najboljim dostupnim znanstvenim preporukama;
- d) prilikom pregovora o sporazumu trebale bi se proučiti mogućnosti za preusmjeravanje razvojne pomoći iz Europskog fonda za razvoj koja je predviđena za to područje preko FFA-a, s obzirom na to da pacifičkim zemljama AKP-a nedostaju ljudski i tehnički resursi za adekvatno korištenje tih fondova;

17. naglašava da bi se u zadnjoj fazi tog postupka trebao primijeniti isključivo regionalni pristup, odnosno potpisati multilateralni sporazum o partnerstvu u sektoru ribarstva sa zemljama potpisnicama sporazuma o gospodarskom partnerstvu kojim bi flota Zajednice ostvarila pristup resursima ekskluzivnih ekonomskih zona tih zemalja;

18. preporučuje da Komisija razmisli o toj ribarstvenoj strategiji za pacifičku regiju i o posebnostima otočnih država pri reviziji Sporazuma iz Cotonoua;

19. naglašava da u skladu s odredbama UFEU-a Parlament mora na odgovarajući način biti uključen u pripremu i pregovarački postupak te dugoročno praćenje i ocjenu djelovanja bilateralnih sporazuma; inzistira na tome da se na osnovi članka 13. stavka 2. i članka 218. stavka 10. UFEU-a Parlament, jednako kao i Vijeće, mora odmah i iscrpno obavještavati u svim fazama postupka koji se odnose na sporazume o partnerstvu u sektoru ribarstva; ponovno izražava svoje uvjerenje da bi na zajedničkim sjednicama odbora, koje su predviđene u sporazumima o ribarstvu, Parlament trebali zastupati promatrači; inzistira da bi na tim sjednicama trebali prisustvovati predstavnici civilnog društva, uključujući predstavnike ribarskog sektora iz EU-a i iz trećih zemalja;

20. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji te Europskoj službi za vanjsko djelovanje.

EXPLANATORY STATEMENT

This report recommends that a long term-fisheries strategy be established for the Western and Central Pacific area which takes into account the need for EU policies to be coordinated in order to enhance potential synergies, achieve a multiplier effect that maximises the benefits both for the Pacific states and for the EU countries, and raise the EU's profile in that region.

The Pacific is extremely rich in fish, and is the largest fishing ground for highly migratory species, and in particular tuna, with 80% of the world's catch. This is especially the case for the Western and Central Pacific, where 49% of such fish were taken in 2010 and 52% in 2011.

There are seven regional groups of ACP countries, five of which are in Africa, one in the Caribbean and the other in the Pacific. The Pacific region consists of 15 island states: the Cook Islands, East Timor, Fiji, Kiribati, the Marshall Islands, the Federated States of Micronesia, Nauru, Niue, Palau, Papua New Guinea, Samoa, the Solomon Islands, Tonga, Tuvalu and Vanuatu.

This report concentrates on the Western and Central Pacific since it is not only very rich in fisheries resources but is also a hub of IUU fishing, consists of island states most of which are ACP countries, forms part of the EU's new trade strategy based on EPAs and receives a significant share of the region's development funding through the EDF.

A future fisheries strategy should also be tied in with the future of the Cotonou Agreement. Most of the countries of the Western and Central Pacific are island states belonging to the ACP group of countries. Given the inevitable potential changes to that Agreement, this fisheries strategy should form an integral part of the EU's new approach to relations with those countries. The majority of possible models for those relations currently under discussion are regional in their focus. The EU's main objectives are to promote the social and economic development of the region via adaptation to climate change and external trade and, in turn, to promote sustainable exploitation of fisheries resources by means of transparent fisheries management.

Fisheries:

The purse-seiner fleet in the Western and Central Pacific has seen a marked increase, from 191 vessels in 2003 to 268 and 280 in 2010 and 2012 respectively, bringing with it an increase in fishing effort and in catches. These vessels are mainly from Asia and the island states. Since 1999, the EU's purse-seiner fleet in the region has only numbered four vessels, which represents around 2% of the total purse-seiner fleet operating in these waters, with their catch accounting for 7% of the total purse-seiner catch in the area.

It is important to note that there are three regional fisheries management organisations for the Pacific area:

- a) The Inter-American Tropical Tuna Commission (IATTC), which covers the Eastern Pacific from the USA to Chile. This organisation is responsible for the conservation and

management of tuna fisheries, and also has responsibilities in respect of implementing the International Dolphin Conservation Programme (IDCP). The EU has been a full member since 7 June 2006. There are 30 Community vessels operating in IATTC waters (5 purse-seiners and 25 long-liners).

- b) The Western and Central Pacific Fisheries Commission (WCPFC), whose work also concerns the conservation and management of tuna and other highly migratory species. The respective convention entered into force in 2004. The Community fleet operating under this convention consists of four purse-seiners and 14 longliners.
- c) The South Pacific Regional Fisheries Management Organisation (SPRFMO), which manages pelagic species, and primarily horse mackerel and squid, as well as certain demersal species such as black swordfish, southern hake, black butterfish and boarfish. This is the newest of the organisations, since the respective convention entered into force on 24 August 2012, with the EU being a founder member. There are eight pelagic trawlers operating in this area from the Netherlands, Germany and Lithuania, fishing for horse mackerel.

As regards the fisheries partnership agreements, the EU has signed agreements with Kiribati, the Solomon Islands and the Federated States of Micronesia. The latter has never been implemented, despite the EU having already paid the first instalment of financial compensation and the ship owners their licensing fees. The negotiations with the Solomon Islands are at a standstill, which means that the only partnership agreement in force is the one with Kiribati, and this is currently being renegotiated. As for the outlook for new agreements, DG MARE signed a memorandum of understanding with the Cook Islands in May 2012 and another with Tuvalu in June 2012. Ex-ante assessment reports have recently been published for both countries, which means that the Commission is in a position to request a mandate from the Council to negotiate future partnership agreements.

Only 20% of the waters covered by the WCPFC are international waters, making access for the Community fleet to EEZs very important. As regards catch volumes, only 5% of all catches are taken in international waters, since the majority of these have been closed to fishery.

Besides the agreement signed with Kiribati, the EU fleet has expressed its interest in concluding agreements with Tokelau, Nauru, Tuvalu and the Cook Islands, since their EEZs are adjacent to the international waters in which it fishes and these islands are closer to the processing factories in South America.

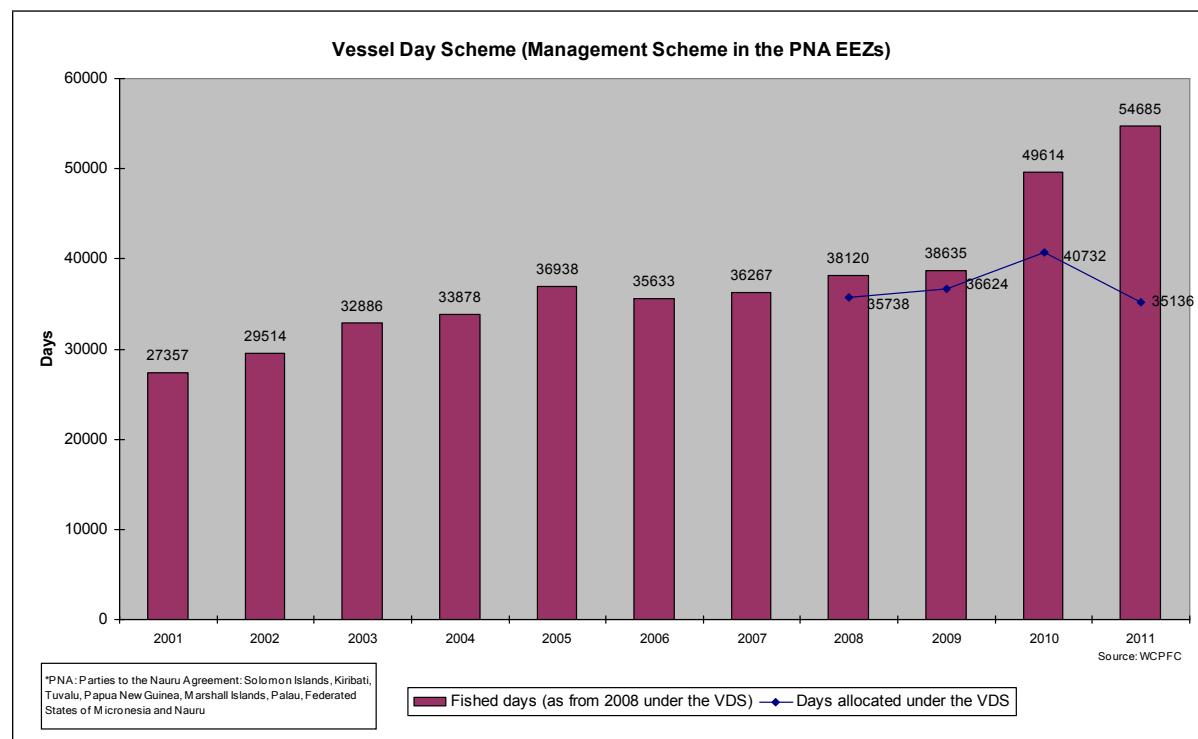
This area has a strong tradition of regional partnerships, including in the fisheries sector. The two main sub-regional organisations are the Pacific Islands Forum, and its dependent body the Forum Fisheries Agency (FFA), and the Parties to the Nauru Agreement (PNA).

The aim of the FFA is to promote sustainable tuna fishing in the Western and Central Pacific. The PNA is a sub-regional agreement between the Federated States of Micronesia, Kiribati, the Marshall Islands, Nauru, Palau, Papua New Guinea, the Solomon Islands and Tuvalu. Its main objective is the management of tuna resources in the EEZs of those islands.

A precedent for a regional agreement exists in the form of the multilateral agreement between the countries of the area and the USA, which was been operative since 1988. That agreement was signed with the FFA and renewed in 2003 for the period 2003-2013. It permits 55 purse-seiners to fish in the area for financial compensation of USD 14 million each year, to which one has to add the further 4 million paid by ship owners. The agreement is currently being renegotiated and should allow for 40 to 45 purse-seiners to operate for 8 000 fishing days at a cost of around USD 60 million.

The VDS is the instrument which the PNA countries use to manage the fishing effort. It consists of a system of allocation of fishing days in the EEZs of those countries at a minimum price of USD 6 000 per vessel per fishing day. This system entered into force in December 2007. The aim of the agreement is to maximise the financial return on fisheries for these island states. It is also intended to restrict and reduce tuna catch volumes and ensure compliance with the WCPFC recommendations on reducing the fishing effort for the purse-seiner fleet. Since the scheme's objectives – such as a 30% reduction in the fishing effort – have not been achieved, the WCPFC has had to reformulate its conservation and management measures.

The system suffers from a lack of transparency and poor results in terms of meeting objectives, with reductions always being significantly overshot. According to WCPFC statistics, in 35 738 fishing days were to have been allocated in 2008, but this became 38 120 days, while in 2010 the target was 40 732 fishing days and 49 614 (22% more) were allocated. For 2011, 54 685 fishing days were allocated rather than the target of 35 136 days, meaning that this target was overshot by 56 %.

Trade:

World tuna catch volumes are stable at around 4.2 million tonnes, with no significant increase expected in this figure. 80% of all tuna is consumed as tinned tuna. Only 8% of world tinned tuna production takes place in the EU. In other words, 92% of tinned tuna is produced in third countries, most of which are developing countries. Bearing in mind that the market for tuna is highly sensitive to price variations on the World market, any concessions to third countries is liable to have a major impact on other countries which already enjoy tariff concessions.

DG TRADE has negotiated an Interim Partnership Agreement (IPA) with Papua New Guinea and Fiji which takes a new approach to trade relations between the ACP countries and the EU, with the aim of adjusting the scheme of tariff preferences under the Cotonou Agreement to WTO guidelines. The IPA came into provisional effect in December 2009. The EP ratified the agreement in January 2011, and the Council in February 2011. The Papua New Guinea Parliament ratified the IPA in May 2011, while Fiji has yet to implement it.

The EU is using tariff preferences as a means of promoting the economic development of third countries. In general, in order to enjoy this type of preferential tariff treatment, the products concerned must originate in the beneficiary country, under the rules of origin.

Article 1 of the IPA sets as its objectives enhanced market access, the promotion of sustainable development and the establishing of a free trade area. Under the Agreement, the EU grants a derogation from the rules of origin for tinned tuna and tuna steaks. That derogation has been granted without taking into account its potential impact not only on the European processing industry but also, more importantly, on that in third countries, including the ACP countries. This has already been emphasised by the Committee on Fisheries in its opinion on the Proposal for a Council Decision concerning the Conclusion of an Interim Partnership Agreement between the European Community and the Pacific States¹.

DG TRADE is currently negotiating an Economic Partnership Agreement with the Pacific ACP countries that will replace the Interim Agreement. The aim is for the EPA to cover all the ACP countries in the region, and for it also to extend to trade in services. The fisheries chapter has been one of the most hotly-debated chapters. The ACP countries are demanding a derogation from the rules of origin for all fisheries products, including fresh and frozen fish. The EU, for its part, has called for good fisheries governance to be included in the agreement to ensure the sustainable fisheries development and access to resources for the Community fleet.

It seems paradoxical for such disproportionate importance to be awarded to fisheries since, in the short term, only Papua New Guinea could benefit from derogations from the rules of origin on account of the difficulty of exporting to the EU owing to distance, the absence of any economies of scale and high production costs arising, inter alia, from high electricity costs. All this limits its competitiveness in comparison to other major players in the tinned products sector such as Thailand. If the EU were to enter into a free trade agreement with that country that included tinned tuna in a zero-rate tariff scheme, this would put paid to the possibility of any expansion in the tinned products sectors of the Pacific island states.

¹ A7-0365/2010.

One of the possible explanations for this paradoxical interest in including fisheries in the EPA is that this could provide a means of bypassing Council Regulation (EC) No 1005/2008 establishing a Community system to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing, especially since the Commission has issued notification of certain countries such as Vanuatu and Fiji possibly being identified as non-cooperating countries under that Regulation. This procedure is still in progress. Were these countries indeed to be identified as non-cooperating countries, they would be prohibited from exporting to the EU. Other countries in the area are also under investigation, which gives some idea of the problems created by the lack of transparent and sustainable fisheries management in the region.

In order to avert the risks inherent in the extension of the derogation on rules of origin, guarantees need to be obtained that IUU fisheries products would not be able to benefit from that derogation, that measures to combat IUU fishing would be stepped up and that the VDS arrangements would be improved, so that sustainable fishing took precedence over financial profits. Access to the resources of the EEZs of those countries must also be secured, as a counterparty to the granting of a derogation, as a form of compensating the EU fishing industry.

Development policy

During the period 2006-2011, the EU was the second largest donor of development assistance in the Western and Central Pacific region, behind Australia.

The countries of the Pacific have received approximately EUR 745 million under the 10th EDF (2008-2013), including EUR 74 million for overseas countries and territories. Of that amount, only EUR 17.2 million (a little under 2% of overall funding) was for support for fisheries.

That EUR 17.2 million have been used for regional fisheries projects – EUR 8.2 million for DEVFISH II (Development of sustainable tuna fisheries) and EUR 9 million for SCICOFish, for scientific support for the management of coastal and ocean fisheries.

The percentage of development assistance earmarked for fisheries is very low in comparison to the overall assistance granted to the region. Almost all the assistance is granted regionally and coordinated by the Secretariat for the Pacific Community (SPC), which is the scientific services provider for the WCPFC, and the FFA, and is targeted at the assessment of tuna stocks, the training of observers, and improved fishing vigilance. However, no assistance has been provided nationally or locally for modernising or creating new fishing infrastructure, of which there is a chronic shortage in the area.

23.1.2013

OPINION OF THE COMMITTEE ON DEVELOPMENT

for the Committee on Fisheries

For a comprehensive EU fishery strategy in the Pacific region
(2012/2235(INI))

Rapporteur: Maurice Ponga

SUGGESTIONS

The Committee on Development calls on the Committee on Fisheries, as the committee responsible, to incorporate the following suggestions in its motion for a resolution:

1. Points out that in the Pacific region, 15 ACP states have special relations with the EU under the Cotonou Agreement, and that, in those countries, the fisheries sector, including inshore and offshore fishing, processing and aquaculture, plays a key role in terms of food security and economic and social development;
2. Points out the need for EU policies to be consistent with development objectives along the lines called for in Article 208 of the Treaty on the Functioning of the European Union; calls on the Commission to ensure that measures relating to Pacific fisheries are in keeping with an external dimension of the common fisheries policy and with the joint communication from the Commission and the High Representative entitled 'Towards a renewed EU-Pacific development Partnership'¹, and that they guarantee responsible and sustainable exploitation of fishery resources while at the same time contributing to the achievement of the Millennium Development Goals and responding to environmental challenges in the Pacific region; strongly supports the proposal put forward by the Commission and the High Representative aimed at making the Pacific OCTs catalysts for inclusive and sustainable growth for human development in the region, including in the fisheries sector;
3. Calls on the Commission to promote cooperation at regional and sub-regional level and to ensure that EU fisheries policies are compatible with existing regional Treaties and agreements, including the Parties to the Nauru Agreement (PNA) and its implementing

¹ JOIN(2012)6 final, 21 March 2012.

protocols;

4. Stresses the need for ‘distant water fleets to contribute, in cooperation with Pacific countries, to reducing fishing pressure on tropical tuna stocks, including by substantially decreasing mortality levels of juvenile big-eye tuna, a stock of great economic importance to the region and one which is currently overfished;
5. Regrets that there is no regional EU fisheries approach for the Pacific, bearing in mind the mobility of fish stocks, even though this has been explicitly requested by many countries in the region; calls on the Commission to work towards a general framework for good fisheries governance at regional level, in particular by strengthening cooperation with Pacific countries bilaterally, regionally and through the appropriate RFMOs;
6. Points to the need to coordinate EU activities in the Pacific region, not least the support for the fisheries sector under the EDF, the DCI, and the Investment Facility for the Pacific, and the funding allocations for sectoral support under the present SFAs;
7. Calls, also, for greater coordination and complementarity with other actors in the region in relation to development assistance, in keeping with the Cairns Compact of August 2009; welcomes the holding on 12 June 2012 of the second EU-PIF ministerial meeting, which has strengthened the EU-Pacific political dialogue, in particular in the fields of fisheries and development, thereby ensuring that actions taken in these areas by the EU and countries in the region will be more effective;
8. Calls on the Commission to use its influence with the RFMOs concerned, in particular the WCPFC and SPRFMO, together with the SPC and the Forum Fisheries Agency (FFA), in order to promote sustainable fisheries by intensifying action to eliminate IUU fishing, and to support the scientific committees with a view to providing them with relevant information about available fish stock levels;
9. Calls on the ACP States to continue to take an active part within the RFMOs and keep their civil societies and socio-professional organisations regularly informed about decisions concerning fisheries.

RESULT OF FINAL VOTE IN COMMITTEE

Date adopted	22.1.2013
Result of final vote	+: -: 0:
Members present for the final vote	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Anna Záboršká, Iva Zanicchi
Substitute(s) present for the final vote	Enrique Guerrero Salom, Gesine Meissner, Judith Sargentini

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	18.9.2013
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	John Stuart Agnew, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Jean-Paul Basset, Izaskun Bilbao Barandica, Gesine Meissner, Jens Nilsson, Antolín Sánchez Presedo
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 187. st. 2.	Esther Herranz García, Juan Andrés Naranjo Escobar